

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 11.

Syvende Session.

9de Møde.

Mandagen den 10de December.

(Fortsat.)

J. N. Hansen (fortsat): Jeg skal imidlertid ikke gjøre nogen Paastand i denne Henseende; thi jeg kan og bør ikke dømme Nogens Motiver, men jeg har blot villet udtale, hvilken Frygt jeg nærer. Naar man nu seer hen til de Motiver, som ere anførte med Hensyn til Realiteten af Sagen, saa forekomme de mig meget besynderlige, ogsaa af den Grund, som forskjellige ærede Talere have antydnet, nemlig, at det forrige Ministerium var gaaet ind paa, at Coloniernes indre Anliggender skulde være særlige; men dertil maa endnu bemærkes, hvad der ligefrem foreligger, at Forslaget derom er kommet fra og stammer fra det forrige Ministerium. Vi erindre jo nemlig Alle, at det forrige Ministerium i Sommeren 1853 forelagde Forslag til en ny Grundlov for Kongeriget Danmarks særlige Anliggender, hvori der var nævnt de Anliggender, der skulde vedblive at være særlige, og deriblandt var netop Coloniernes indre Anliggender. Men nu skulde man dog troe, efter Alt, hvad vi have sagt og hørt Andre sige, at det nuværende Ministerium ikke kunde tænke paa at ville besvære os endnu stærkere end det forrige, og dog forekommer det mig, at vi her netop see det Modsatte, idet Ministeriet kommer og siger, at det er uhenftigsmæssigt og vil medføre Banffeligheder, at disse Anliggender vedblive at være særlige, og derfor foreslaaer Thinget at dette ikke længer skal være Tilfældet, uagtet det for-

rige Ministerium ingen Banffelighed havde fundet derved. Nu hedder det i Motiverne: „det er vel sandt, at den indre Lovgivning for Colonierne har Mere tilfælles med Kongerigets Lovgivning end med Hertugdømmernes; men det er at forudsætte, at Rigsraadet har Kundskab til den danske Lovgivning.“ Ja, udfordredes der ikke Mere til, at en Folkerepræsentation skulde være saaledes, at Fleertallet af Folket kunde være tjent dermed, end at den havde „Kundskab“ til Lovgivningen, saa skulde man jo fortrinsviis og udelukkende vælge Jurister dertil; men det forekommer mig, at der i saa Henseende er ganske andre Hensyn at tage, og at man navnlig i dette Tilfælde maa spørge: kunne de indre Anliggender i Colonierne ventes at blive ordnede paa en friere Maade og mere overensstemmende med de frie og oplyste Landes Fordringer, naar de komme til at høre under Rigsraadet, end naar de høre under den danske Rigsdag? Jeg skal ikke affige nogen Dom om det høie Rigsraad, men saa Meget tør jeg dog sige, at Ordningen af disse Forhold vil blive en lille bitte Smule mindre folkelig, naar de henlægges under Rigsraadet, end naar de vedblive at henhøre under Rigsdagen. Tillige maae vi jo erindre, at Rigsraadets Hænder ere med Hensyn til Udviklingen af disse Forhold i mange Maader bundne, medens det staaer enhver dansk Rigsdagsmand frit for at bringe enhver Sag angaaende Coloniernes indre Anliggender frem som Lovforslag, ligesom ogsaa Rigsdagen, naar Regjeringen fremkommer med et Lovforslag i den Anledning, raader for at forandre det i visse Dele, hvorimod Rigsraadet ikke kan fremkomme med Forslag om Coloniernes indre Anliggender, naar disse blive det underlagte,